

Mirosław Szukała

Mąkolice, gm. Wola Krzysztoporska,
woj. piotrkowskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 19, 68-69

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

r aucie poziomym kołista, średnicy 1,7 m o pionowych ścianach, głębokości 1 m umocnionych regularną cembrowiną, skłodowaną ze średniej wielkości starannie dopasowanych otoczaków /nie stwierdzono obecności jakiegokolwiek lepiszcza/. Na dnie obiektu odkryto fragmenty odwróconego do góry dnem naczyńa /zakładziny?/. Wypełnisko jamy stanowił lekko gliniasty żwirowaty piasek. Z czterech stron obiektu odkryto dołki posłupowe - pozostałości trwałego zadziwienia jamy. Na podstawie dotychczasowych ustaleń i analogii należy przyjąć, że omawiany obiekt stanowił część warsztatu garncarskiego służąc do przechowywania, magazynowania i sezonowania surowca.

MACIEJOWICE
woj. siedleckie
Stanowisko 1

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Epoki Metali
w Warszawie

Badania prowadziła dr Małgorzata Mogielnicka-Urban. Konsultował doc. dr hab. Jan Dąbrowski. Finansowało BRDZ w Siedlcach. Piąty sezon badań. Cmentarzysko grupy mazowiecko-podlaskiej kultury łuzyckiej z IV-V okresu epoki brązu i wczesnej epoki żelaza.

Przekopano 125 m², eksplorując 57 obiektów: 1 grób jamowy, 55 popielnicowych, i ślad po śłupie, występujących na głębokości 19-56 cm. Grób jamowy stanowił nieregularne skupisko przepalonych kości w szarawym piasku z kilkoma drobnymi fragmentami ceramiki. Zarys jamy grobowej uchwycono poniżej zalomu jednej z popielnic. Dwie z nich leżały na boku, a niektóre były nachylone w różnych kierunkach. Część popielnic przykryta była plackiem lub misą, a obok 4 z nich stały przysadzki ceramiczne. W 19 wystąpiły, przeważnie wśród kości, drobne ozdoby brązowe /jedna z brązu i żelaza/, w 14 ślady brązu na kościach, w 8 okrzeski krzemienne, nieraz z patyną ogolową. Na stropte jednego grobu popielnicowego znajdował się rozcieracz kamienny. Współwystępowanie różnych zabytków stwierdzono w 10 wypadkach. W 9 grobach wystąpiły resztki stosa. Kości były na ogół ułożone w porządku anatomicznym. Groby występują w trzech postomach i niekiedy nawarstwiają się na siebie. Badania potwierdziły zachodnią granicę cmentarzyska i pozwoliły na przybliżone uchwycenie jego zasięgu w kierunku południowym. Odkryto tu wzmiankowany ślad po śłupie. Niestety ta część stanowiska jest zniszczona i trudno w tej chwili o bardziej konkretne wnioski. Przebadano także odcinek terenu położonego pomiędzy osadą a cmentarzyskiem /odległość pomiędzy skrajnymi obiektami wynosił ok. 17,5 m/, nie natrafiając na ślady konstrukcji oddzielających oba stanowiska.

Badania będą kontynuowane.

MAURZYCE-JATKI, gm. Zdmy
woj. skierniewickie
Stanowisko 2

Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Skierniewicach

Badania prowadził mgr Justyn Skowron. Finansował WKZ w Skierniewicach. Pierwszy sezon badań. Osada kultury łuzyckiej z okresu halstańskiego ??/.

Stanowisko położone jest w widłach rzek Słudwi i Ezary. Zajmuje bardzo rozległy obszar wielkości ok. 5 ha znajdujący się częściowo na terenie powstającego Łowickiego Parku Etnograficznego. W ramach badań sondażowo-weryfikacyjnych przebadano 70 m² powierzchni. Stwierdzono występowanie warstwy kulturowej o miąższości od 20 do 35 cm z niewielką ilością ceramiki. Zlokalizowano jeden obiekt - palenisko - o wymiarach 70 x 100 cm, w którym znaleziono kilkadziesiąt ułamków naczyń i węgle drzewne.

Materiały znajdują się w BRDZ w Skierniewicach.

Badania nie będą kontynuowane.

MAKOLICE, gm. Wola Krzystoporska
woj. piotrkowskie
Stanowisko 3

Muzeum Okręgowe
w Piotrkowie Trybunalskim

Badania prowadził mgr Mirosław Szukała. Finansował WKZ w Piotrkowie Trybunalskim. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne piaskie. Kultura łuzyccka, okres halstański C/D.

Stanowisko badane od roku 1983. Położone na wydmie w pobliżu niewielkiego cieku uchodzącego dalej do rzeki Bogdanówki. W roku bieżącym odsłonięto powierzchnię 150 m², docierając do krańców cmentarzyska. Odkryto 11 grobów jamowych, ciałopalnych /razem 31/, niemal wszystkie pod różną wielkością brukiem kamiennym. Próż jednego, zniszczonego całkowicie grobu były zachowane bez uszkodzeń, jeżeli nie liczyć uszkodzeń spowodowanych przez korzenie drzew, w kilku przypadkach naruszona była natomiast obstwa ka-

niema. Zwraca uwagę grób 29, gdzie kości rozsypane były w jamie prostokątnej, o rozmiarach 100 x 120 cm, jama obstawiona owalną obstawą i przykryta bezładnym stosem kamieni.

Odkryto 2/3 różne skupiska spalonych kości, które być może należy interpretować jako groby warstwowe. Wyposażenie grobów stanowiły zniszczone naczynia gliniane, zwykle zachowane w całości miniaturowe naczynia gliniane, ozdoby brązowe i żelazne, często zniszczone. Do najciekawszych znalezisk należy zaliczyć 7 miniaturowych naczyń glinianych, sierp żelazny, naszyjnik żelazny, wisior z krzemienia. Ponadto odkryto kilkadziesiąt wyrobów i odpadów produkcyjnych krzemlennych, datowanych na mezolit i schyłek epoki brązu /okres halazjański/.

Materiały znajdują się w Muzeum w Piotrkowie Trybunalskim.

Badania będą kontynuowane.

LISOWICE, gm. Prochowice
woj. łęczyckie

patrz
okres wpływów rzymskich

ŁODYGOWO, gm. Kiszewice
woj. elbląskie
Stanowisko 2

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził dr Jan Michalski przy współudziale mgr. Jacka Kowalskiego. Finansował WKZ w Elblągu. Pierwszy sezon badań. Osada kultury kurhanów zachodniobałtyjskich z wczesnej epoki żelaza i wczesnego średniowiecza.

Stanowisko położone jest na wyspie Jeziora Łodygowskiego, w niewielkiej odległości od badanego w poprzednim roku stanowiska 1. Badaniami objęto zachodnią część wyspy, gdzie na powierzchni widoczne były zarysy niewielkiego wału i znajdującego się od wewnątrz, idącego wzdłuż wału, zagłębienia. Założono 4 wykopy o łącznej powierzchni 84 m². Stwierdzono istnienie wału usypanego na krawędzi wyspy, za nim znajdował się głęboki rów, a wewnątrz stanowiska wznosiło się jeszcze wyżej ponad koronę wału. Był on usypany wyłącznie z gliny, którą prawdopodobnie wybierano przy kopaniu rowu. Rów był wypełniony ciemną ziemią z bardzo dużą ilością polepy i spalonego drewna. Otoczone wałem i rowem wnętrze nie wykazywało śladów intensywniejszego użytkowania. Prawdopodobnie umocnienia wzniesiono we wczesnej epoce żelaza, a wtórnie użytkowano we wczesnym średniowieczu. Na całym stanowisku intensywnie występowała ceramika wczesnożelazna, natomiast wczesnośredniowieczna sporadycznie. Na jednym odcinku wału odkryto liczne kawałki sfosylizowanego drewna trzeciorzędowego. Z innych zabytków natrafiono na liczny materiał krzemlenny, fragment sękiery kamiennej, rozcieracz kamienny, 2 oselki z tegoż surowca, podłużny przedmiot żelazny i kościane druto. Udało się także wyeksplorować sporą ilość kości zwierzęcych.

Badania będą kontynuowane.

ŁOSOSNO
woj. białostockie
Stanowisko 1

patrz
wczesne średniowiecze

MROCZA
woj. bydgoskie
Stanowisko 2

patrz
okres wpływów rzymskich

MYSŁOWICE-IMIELIN
woj. katowickie
Stanowisko 4

patrz
okres wpływów rzymskich

NIECHMIRÓW-MALA WIEŚ, gm. Burzealin-Konopnica
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

patrz
epoka brązu

OLCHOWO, gm. Zagórz
woj. konińskie
Stanowisko 9

patrz
neolit